

Filip Ivan

8. ročník – IV. kategória

Literárna práca – B próza

Základná škola, 072 21 Nacina Ves č. 63

056/64 98 216

zsnacinaves@stonline.sk

Slovenské more

Som Zemplínska šírava. Pre Slovákov kedysi „slovenské more“. Mojm snom je ožiť tak, ako to bolo pred dobrými štyridsiatimi rokmi.

Zrodila som sa v rokoch 1961-1965. Najskôr som mala slúžiť ako priehrada, ktorá bude ochraňovať pred záplavami a slúžiť na zavlažovanie poľnohospodárskej pôdy. Od roku 1966 pribudli aj rekreačné účely. A ja som sa tešila z veľkej návštevnosti turistov. Bolo ich skutočne veľa. A neboli to len Slováci, ale aj Česi, Poliaci, Maďari a mnohí ďalší. Boli to nezabudnuteľné časy. Stanovanie, kúpanie, šantenie, ľudia hlava na hlave, diskotéky. Dospelí aj deti si v lete užívali čistú a priezračnú vodu, ktorá v horúcich dňoch vedela riadne osviežiť. Po mojich hladinách plávali plachetnice a vyhliadkové lode, z ktorých mohli turisti obdivovať okolitú krásu. Postupne som sa rozrástla na niekoľko rekreačných stredísk – Bielu horu alebo ako ma nazývajú domáci – Prímestskú, Hôrku – Slnčný lúč, Medvediu horu, Kalužu, Kamenec, Klokočov a Paľkov.

No všetko sa to zmenilo, keď ma začali znečisťovať. Chemická továreň Chemko ma začala kŕmiť všelijakými nečistotami a chemikáliami. A z čistej a priezračnej vody sa stala voda špinavá. Sklamaní turisti sa tu chodili už len pozeráť. Všetko bolo zrazu opustené a zanedbané.

Myslela som si, že je to môj koniec! Ale moderná doba ma zrazu oživila. Vybudovali sa čističky vôd, a tak sa kvalita vody v mojej nádrži začala zlepšovať. Pribudli letné bazény a Thermalpark, nové reštaurácie, bary,

diskotéky, ktoré nočným životom prilákali hlavne mladých. A ja sa môžem každé leto tešiť z nových turistov, ktorí si ku mne opäť našli svoju cestu.